



תת"ע 3329/04/21 - אמיר בסול נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3329-04-21 מדינת ישראל נ' בסול
תיק חיצוני: 11211227423

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אמיר בסול
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.4.21 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 2 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. ב"כ המבקש טענה כי המבקש לא התייצב לדיון עקב טעות משרדית, מאחר שהמזכירה לא רשמה מועד הדיון ביומנה וזאת בשוגג וצירפה תצהיר מטעם המזכירה. טענה כי המבקש מסר לידיה דו"ח נוסף שניתן לו על ידי אותו השוטר באותו יום, דבר המהווה עיוות דין כלפי המבקש, וכי ייתכן שהטעות נבעה מכפל הדו"חות שניתנו למבקש. טענה כי בתחילת חודש 5/21 עקב פניית המבקש לברר מה הוחלט בתיק התבררה הטעות דנן. טענה כי למבקש טענות הגנה טובות וכי לא נהג ברכב במועד ביצוע העבירה וכי הרכב היה בחזקת קרוב משפחתו וביקשה להגיש תצהיר מטעמו בהקדם. טענה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש נזק בלתי הפיך וביקשה ליתן לו יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי נקבע לא אחת בפסיקה כי טעות משרדית אינה מהווה עילה לביטול גזר דין.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין

עמוד 1



בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. המבקש זומן לדיון כדין ואין על כך מחלוקת. אשר לטענת ב"כ המבקש כי המבקש לא התייצב לדיון בשל טעות משרדית ברישום מועד הדיון ביומנה, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה כמו גם טעות משרדית של עורך דין אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793).

מעבר לכך, אף אם ב"כ המבקש לא התייצבה לדיון בשל טעות ברישום ביומנה, הרי שהמבקש היה מודע למועד הדיון וחובת ההתייצבות חלה עליו ובנסיבות אלה המבקש לא הציג סיבה מוצדקת להיעדר התייצבותו לדיון.

8. בנוסף, הטענה כי לא המבקש הוא שנהג ברכב במועד ביצוע העבירה אינה מתיישבת עם תצהירו של המבקש ממנו עולה, על פי הצהרתו, כי הוא קיבל באותו מעמד שני דו"חות מהשוטר, והמבקש אף לא צירף תצהיר מטעם אותו נהג נטען. עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינם חורגים ממתחם העונש הראוי לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בהעדר הצדדים.